

119
N

1. Gratulation der Schulerischen Familie, zu
dem feyertzigen Friederich Albrecht zu Anhalt
Bresenburg Vermählung
2. Gratulation an den Hofen Franz Adolph zu
Anhalt der studierenden Jugend in Halle, da
die selbe, nachgeordneter Weise mit dem
Regimente wider daselbst eingewickelt, 1763.
3. Blage bey dem Tode des Herrn Johe Baptisten
von Becker, von seiner
Vatterin, Berlin, 1762.
4. Briefchen, wegen des absterbens Johe Pittaig
Pastors an der Moritz Kirche in Halle, da Luther,
Kirch Gymnasy daselbst, 1762.
5. — von dem Rector Collegio daselbst, 1762
6. — der Lutherischen Ministry daselbst, 1762
7. — Joh. Andrei Stephan und Maria Sophia Stepha,
sein geborene Gräuerin, 1762.
8. Bewilligung Sophien Elisabeth von
Birmarsch geborene von Embeck, die preussische
geschiedene vatter H. Franz Christoph von
Birmarsch geborene Frau Gemahlin, Stendal. 1762.
9. feindlich Berozung bey der Vermählung H.
Christ. Fred. Carl Gräffen zu Castell mit Cathar.
Hedwig Gräffin von Castell, von der Brautpater
bey der Hochzeit, 1761.
10. — von der jüngsten Gräffin deselben, 1761.
11. Gratulation zu dem absterben und geborenen
Gräffin Louise Charle Stolberg gebürtigen
von Hrn. Kindm. 1762.

**OBITVM
VIRI REVERENDISSIMI
IOANNIS ADAMI
STEINMETZ,**

*ABBATIS MONASTERII BERGENSIS, REGII
CONSISTORII MAGDEBVRGENSIS CONSILIARII ECCLE-
SIASTICI, PER DVCATVM MAGDEBVRGENSEM SV-
PERINTENDENTIS GENERALIS, ET COLLEGII INTI-
MIORIS STATVVM DVCATYS MAGDEBVR-
GENSIS ASSESSORIS,*

LVGENT
PÆDAGOGII BERGENSIS COLLEGÆ.

**MAGDEBVRGI,
EX OFFICINA IOANNIS CHRISTIANI PANSE.**

AK

S ciliet, vt nostræ spes esset nulla salutis,
Defuit hoc vnum, funera flere Paris!
Heu mihi! nonne satis, tumeant vt fluctibus vnda,
Et vaga iactetur quassa carina mari?
Qua patet, vt cælum, pontus tellusque labore,
Auferat vt nubes sidera, noxque diem?
Debebatne graues agre perpeffa procellas,
Qui regetet follers, orba carere duce?

Nimirum tanta ne tempestate periret,

Vix satis Illius dextera dia fuit.

Ecco, Deus, corpus! quid enim? fateamur, amici!

Ecce agrum corpus! vulnera cruda vide!

Vrimur hinc astu; lenta illinc tabe perimus;

Hinc, sileo: morbos quid memorare iuuat!

Huic igitur, misere dum quæuis membra laborant,

Non caput, afflictum quod moderetur, erit?

Omnia dira fiment alii, clamantque gemuntque,

Si quando modicum pesue manusue dolet.

Cogitur extemplo Podalyrius atque Melampus,

Quique aliquid medica nomen ab arte gerunt.

Vt, dum nascuntur, morbis medicina paretur,

Soluanturque noui stamina prima mali.

At Jesu, numen quo non præsentius agris,

Humanae, Jesu, publica cura luis!

Tu quid agis? fractos vno quid conficis ictu?

Quid? caput, infaustum! dextera sæua ferit?

Siccine contemnis? sic nobis ludere visum est?

Sic potis es nostri non memor esse mali?

Nunc quis erit, nostræ cui sedula cura salutis,

Quique ferat vigilem more parentis opem?

Qui latus opponat fortunæ solus ad ictus,

Atque suis præstet cetera cura malis?

Qui gravitate trahat, lenis soletur, amice
Corporis, ut consent, denique membra iuget?
Qui voce & factis, curfus moderator & auctor,
Ut Cynosura, suo fidere vela regat?
Denique diuinas qui mox prece molliat iras,
Mox celo Moses deuocet alter opem?
Plura quid? oecubuit STEINMETZ, tuela, leuamen,
Auctor, praesidium, cura decusque schola,
Scilicet iratus meritos ita plectis, Jesu,
Inuitusque Patris funera mœsta paras!
Heu mihi! ne nobis quicquam solatia praestet,
Est ista: nos cladis causa sinistra sumus!
Hac animi labe, mens isthac squallida, reli,
Quo percussus obijt, fabrica turpis erat.
Hincce repentini vindex ea fulminis ira,
Hinc vis, principium, materiesque fuit.
Dum bene promeriti ducuntur funera patris,
Filius, accepto vulnere, triste gemit.
Mox ubi, qui tergat lacrymas, accurrit amicus,
Alloquitur, mulcet, sique opus, ipse iuuat:
Demittit sensim tacitus de pectore curas,
Pro patre complures latus habere patres!
At, si quando illum ventura poposcit aetas,
Nunc intentati nescia forte mali;
Eheu! quo vultu querulos, qua fronte feremus?
Dum doleant: nobis reddite, quaeso, Patrem!
Grande malum, fateor, quem fers, peperisse dolorem:
Sed damni causam, grandius, esse aliis.
Quo feror? vsque adeo miseris ignoscere nescitis?
Siccine supplicibus durus Jesus erit?
An genus humanum hac homo Numen lege reneret,
Ut summo in fontes iure seuerus agar?
Sic nimis austeram dispensat cognitor vnam,
Nec suus insecti se rigor ille finit?
Non finit affectus captiuæque pectora duci,
Nec subigunt animum lenia verba grauem?
Nilne iuuat, culpam fassas huic tendere palmas,
Nil prece mulcetur, sanguine nilne suo?
Dispercant, hominum pestes! qui talia fingunt,
Quæ percat placitis digna caterua suis!
Ah! tibi non tantus, mitissime, feroor in iras,
Qui conseruato nomen ab hoste geris!
Credite, non meritam mittit pro crimine mortem,
Sæuus, suspendit tor cui vota salus!
Dum ferit inuitus, ligat idem vulnera sollers,
Quaque manu gladios, hac quoque tendit opem.
Dum tonat, alarum studiosius regmina pandit,
Ut redeat pullus, nube monente, fugax.
En tibi perculos, Jesu! tua numina lapsis
Qui miseri rebus supplice voce vocant!
Cui bene commissus, quantus sit, creditur orbis,
Res erit vna tibi tradita nostra male?
Humanæ dudum qui publica cura salutis,
Nonne is priuata certa columna fatis?

Est. Bene speremus! primo turgentibus vndis
 Ancora; post portus, perfugiumque rati.
 Is tener, hac cuius capiat moderamina dextra,
 Moxque suus navi, credite, rector erit.
 Ergo inuisa Ejus cum morte peribit imago,
 Nec vultus animo, fixa nec ora manent.
 Qui defuncta sinu tumulus tegit ossa Parentis,
 Despectine idem nomina magna reget?
 Quæ fuit etati vita lux summa senili,
 Isne dies nostri summus amoris erit?
 Sic doleant domini seruilia pectora funus;
 Verus & elato funere feruet amor.
 Scilicet ante suus rerum mutabitur ordo,
 Omniaque in præceps lege soluta ruent.
 Ante loco, inuerso cursu, tellure remota
 Ore picem referet sauromata; Afer ebur.
 Ante dabit canus flauentia messibus arua
 Scorpion; adstricto sirius vsta gelu.
 Corpore iussa suis mens sedibus ante recedet,
 Quam, Pater, hacce Tui mente recedet amor.
 Denique, iuste Deus, fuero si non memor vnquam
 Illius, ingrati non memor esto mei!
 Non opus hic verbis: factis laudemus, amici,
 Qui sequitur, vere, quem probat, ille colit.
 Qui fuerit, scimus, quæ senserit, vnde saluus
 Spes illi; En nostra quod pietatis opus.
 Sic demum, soboles erimus germana Parentis,
 Tempora & extinctus multa superstesaget.
 Sic sua pro nobis solemnia vota valebunt,
 Quasque tulit, flexo poplite saps, preces.
 Denique sic proles etiam agnosceatur ab illo,
 Cum suprema dies nos sociabit Ei!
 Exoptata dies propera! lux ocyor insta!
 Ah toties voeis hora vocata veni!

- 9. 11. 1983

19. Mai 1986

22. Mai 1995

78 M 349

verschiedene Handsch.
Methoden

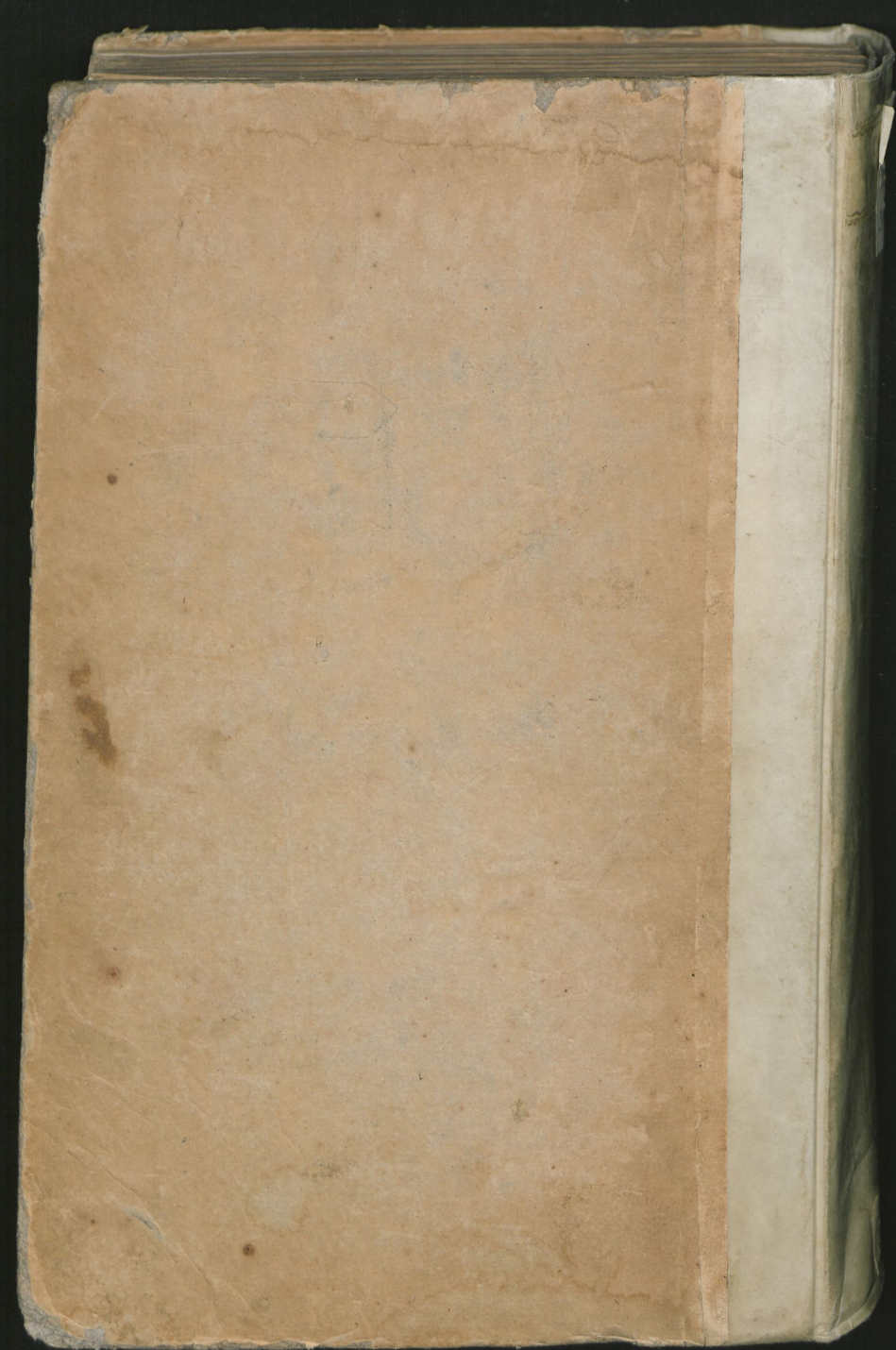

56 großer See
Handsch. offe

1077

23

OBITVM
 VIRI REVERENDISSIMI
 IOANNIS ADAMI
 STEINMETZ,

ABBATIS MONASTERII BERGENSIS, REGII
 CONSISTORII MAGDEBURGENSIS CONSILLARII ECCLE-
 SLASTICI, PER DVCATVM MAGDEBURGENSEM SV-
 PERINTENDENTIS GENERALIS, ET COLLEGII INTI-
 MORIS STATVVM DVCATVS MAGDEBUR-
 GENSIS ASSESSORIS,

LVGENT
 PÆDAGOGII BERGENSIS COLLEGÆ.

MAGDEBURGIA.

EX OFFICINA IOANNIS CHRISTIANI PANSE.

Er Verlohrne fand

en band,

erlich sehn,
 fen um Dich sehn,
 mmen Zählen.

